

Zeytin Gözlüm

– Mikail Dede · 18 Haziran 2021

"biliyor musun"

belki adını unutalı çok oldu
gözlerindeki zeytin karasını
saçlarına sarılan karanlığı
dudaklarında alevlenen kızılı
unutmak için
sensizlikte sessizliği sevdim

seni hatırlatan şiirlerimi yaktım
ardından araflarda kor yandım
sensizliği kendime mabet kıldım
biliyor musun
sensizliği ıssızlığımda sevdim

şimdi dipsiz kuyulardayım
ufuksuz okyanuslardayım
şavksız araflardayım
tufanla savrulan gemiler deyim

mazilerden esen lodoslara kapıldım
rüzgârla savrulan yapraklar gibiyim
melankolinin bağrında yanan ateşim
sarhoşluğun buğulu girdapların dayım

anlıyor musun
artık seni hayal bile etmiyorum
zemheri kadehlerde kayıp olurken
sensizlik zehri damarlarımda akarken
vefasızlığını sevmeyi öğrendim

biliyor musun
yüreğime rağmen seni sevmeyi bıraktım
biliyor musun
artık sana küfür etmeyi de bıraktım

anlıyor musun
ciğerime tütünün buharı dolarken
mehtabın alacası gözüme doğarken
seni sevmeyi unuttuklarıma kazıdım
gam hançeri yüreğime saplanırken

biliyor musun
bir elimde hasretin kadehi
dilimde küfürlerin antolojisi
bir oda sensizliğin koğuşunda
efkarı gecenin en koyusunda sevdim...

„zeytin gözlüm,,